

ДЕРЖАВНА ПРИКОРДОННА СЛУЖБА УКРАЇНИ
Національна академія
Державної прикордонної служби України
імені Богдана Хмельницького

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національної академії Державної
прикордонної служби України імені
Богдана Хмельницького

генерал-майор

Олександр ЛУЦЬКИЙ

"22" березня 2021 року

ПРОГРАМА

проведення вступного іспиту з
зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки при вступі на навчання для
здобуття вищої освіти доктора філософії

Розглянуто та схвалено вченою радою
Факультету забезпечення оперативно-
службової діяльності
Протокол № 7 від 19 березня 2021 року

I. Пояснювальна записка

Програма вступного іспиту зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки до ад'юнктури Національної академії Державної прикордонної служби України визначає мету, порядок, методика підготовки і проведення екзамену.

Мета вступного фахового випробування передбачає визначення професійної компетентності й готовності вступників до навчання в ад'юнктурі, що передбачає єдність теоретичної та практичної підготовки, а також здатності до проведення наукових досліджень проблем професійної освіти у прикордонній сфері.

Екзамен проводиться як комплексна перевірка знань кандидатів з базових загальноосвітніх навчальних дисциплін (педагогіки, професійної педагогіки) за завданнями (екзаменаційними білетами та тестовими завданнями), складеними кафедрою педагогіки та соціально-економічних дисциплін згідно з навчальним планом підготовки на здобуття другого рівня вищої освіти і за методикою, визначеною вищим закладом освіти.

Кандидат має продемонструвати рівень сформованості певних компетентностей. Зокрема він повинен:

Знати:

- законодавство України у сфері освіти;
- стан та проблеми професійної та вищої освіти;
- особливості професійної освіти у ВЗВО, НЗВО та навчальних закладах Державної прикордонної служби України;
- технології навчання у професійній діяльності;
- історію розвитку педагогіки з давніх часів до наших днів;
- основні проблеми, які мають місце у вищій освіті в Україні сьогодні;
- особливості професійної освіти закордоном;
- особливості навчально-імітаційного моделювання та проектування;
- особливості моніторингу освітнього процесу;
- проблеми формування та розвитку професійної мотивації;
- вікові та гендерні особливості застосування виховних технологій.

вміти:

- застосовувати сучасні технології освіти у професійній діяльності;
- реалізовувати публічні виступи в повсякденній діяльності;
- проводити рольові та ділові ігри, тренінги, інтерактивні лекції під час командно-штабних навчань;
- здійснювати виховні впливи у мікро та макро колективах, володіти навичками застосування дидактичних методів та прийомів у майбутній професійній діяльності;
- володіти практичними навичками:
- розв'язувати типові та нетипові педагогічні ситуації;
- справлятися зі стресом і розчаруванням та виражати їх конструктивно, а також розрізняти особисту та професійну сфери.

Форма і порядок проведення вступного випробування.

Вступний екзамен – форма контролю, що полягає в оцінці готовності кандидатів для вступу до ад'юнктури НАДПСУ імені Богдана Хмельницького.

Загальна консультація, яка надається перед початком комплексного вступного екзамену, має включати інформацію про мету, порядок і правила складання комплексного вступного екзамену, вимоги щодо дисципліни і порядку. Кандидати на навчання в ад'юнктурі попереджаються, що у разі невиконання зазначених вимог їхня участь у комплексному вступному екзамені може бути припинена. Попереднє ознайомлення кандидатів до вступу зі змістом білетів суворо забороняється.

Екзамен складається з двох частин (у письмовій формі): 1) написання відповідей на питання білету (при цьому кожен білет включає три питання), а також 2) виконання тестових завдань (35 завдань). Оцінка знань визначається на основі суми балів за відповіді на кожне питання екзаменаційного білету та тестових завдань.

Білеті та тестові завдання розробляються представниками науково-педагогічного складу кафедри педагогіки та соціально-економічних дисциплін. Кількість білетів повинна перевищувати кількість кандидатів на 10-20 %. При складанні іспиту дозволяється брати лише один білет. Вступний екзамен проводиться протягом трьох годин (1 год. – розв'язування 35 тестових завдань; 30 хв. – перерва; 1 год. 30 хв. – відповідь на питання білетів).

На комплексному вступному екзамені, крім членів комісії та осіб, які складають іспит, можуть перебувати інші особи, визначені «Інструкцією з організації та ведення освітнього процесу в Національній академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького».

На підготовку до екзамену кандидатам на навчання в ад'юнктурі надається не менше десяти днів.

Не пізніше ніж за один день до екзамену для кандидатів на навчання в ад'юнктурі проводиться консультація з метою їхнього ознайомлення з форматом комплексного вступного екзамену, особливостями виконання завдань і критеріями оцінювання відповідей. Викладачі-консультанти призначаються начальником кафедри, як правило, з числа осіб, які входять до складу екзаменаційної підкомісії.

Класні приміщення, які виділяються для проведення вступного екзамену, мають бути добре освітленими та мати належну акустику.

Розміщення кандидатів на навчання в ад'юнктурі в класних приміщеннях, де проводиться вступний екзамен, має виключати можливість їх спільної роботи над виконанням письмового завдання.

Голова підкомісії відкриває конверти (пакети) з білетами за 5 хвилин до його початку і розкладає їх з членам підкомісії на столі.

Перед початком комплексного вступного екзамену члени комісії повинні перевірити присутність кандидатів на навчання в ад'юнктурі за списком. Голова комісії доводить порядок проведення комплексного вступного екзамену і запрошує кандидатів для вступу до аудиторії. Кандидати на навчання в ад'юнктурі по одному заходять в клас і беруть білет, оголошують номер білету.

Ознайомившись з питаннями білета, кандидати до вступу отримують чисті аркуші паперу зі штампом навчального відділу для запису відповідей та розміщуються по одному за письмовий стіл.

Якщо кандидат не може відповісти на питання білета, йому виставляється оцінка «незадовільно».

Для підготовки до письмової відповіді на білет кандидатів відводиться не більше 1 год. 30 хв. Після формування письмової відповіді на кожне питання білету кандидат подає результати роботи для перевірки фаховій атестаційній комісії. Члени комісії перевіряють письмові роботи кандидатів та виставляють оцінки за кожне питання, після чого виставляють загальну оцінку за відповідь по білету.

Кандидати, що використовують на іспиті недозволені матеріали та порушують встановлені правила складання іспиту, несуть відповідальність у дисциплінарному порядку. За рішенням комісії вони можуть складати іспит, відповідаючи на запитання комісії в обсязі програми без передбаченої цією програмою підготовки до відповіді.

Під час проведення комплексного вступного екзамену кандидатам на навчання в ад'юнктурі забороняється:

- ігнорувати вимоги голови й членів підкомісій;
- мати при собі предмети, які можуть заважати процесу проведення вступного екзамену (мобільні телефони, наручні годинники із звуковими сигналами тощо);
- спілкуватися між собою;
- звертатися про допомогу до інших вступників;
- користуватися будь-якими іншими матеріалами, крім тих, які були роздані членами комісії;
- самовільно залишати приміщення під час проведення екзамену.

У разі невиконання цих вимог кандидат на навчання в ад'юнктурі усувається від подальшого складання комплексного вступного екзамену.

Кандидати на навчання в ад'юнктурі повинні писати розбірливо, а виправлення робити зрозуміло.

У процесі проведення вступного екзамену забороняється перевищувати час, який визначено на екзамен.

II. Програма вступного випробування

Перелік тем.

1. Педагогіка як наука. предмет, структура і перспективи розвитку.

Педагогіка - наука про виховання людини. Педагогіка як прикладна наука, спрямована на оперативне розв'язання життєвих проблем, що виникають у процесі виховання, навчання, освіти. Предмет педагогіки. Поняття «андрогоніка», «антропогоніка», «педагогіка життєтворчості», «реабілітаційна педагогіка». Джерела розвитку педагогіки. Виділення педагогіки і оформлення її в наукову систему. Основні категорії педагогіки: виховання, навчання, освіта. Виховання як суспільне явище, його історичний характер. Виховання в

широкому і вузькому розумінні (соціальному, педагогічному). Педагогічна наука і педагогічна практика, система педагогічних наук. Зв'язок педагогіки з іншими науками. Завдання педагогіки на сучасному етапі розвитку суспільства. Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ ст.), Закон України «Про освіту». Закон України «Про загальну середню освіту», Національна доктрина розвитку освіти. Особливості методів педагогічного дослідження. Традиційно-педагогічні методи дослідження: спостереження, вивчення досвіду, вивчення першоджерел, вивчення документації, бесіда, інтерв'ю. Педагогічний експеримент, його сутність. Види експерименту: констатуючий, творчо-перетворюючий, контрольний. Педагогічні тести, види тестів. Методи вивчення колективних явищ. Анкетування. Типи анкет: відкриті, закриті, іменні, анонімні, з бальною оцінкою. Соціометричні методи. Метод незалежних характеристик. Кількісні методи в педагогіці. Статистичний метод. Методи історико-педагогічного дослідження: проблемний, системний аналіз, зіставно-порівняльний аналіз, синтез, узагальнення, прогнозування.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: педагогіка, андрогоніка, антропгоніка, виховання, навчання, освіта, методологічна структура педагогіки, міжпредметні зв'язки, методи науково-педагогічного дослідження, педагогіка життєтворчості, реабілітаційна педагогіка, методологія, методи науково-педагогічного дослідження.

2. Загальні закономірності розвитку людської особистості.

Процес розвитку особистості. Різноманітні філософські теорії розвитку і формування особистості. Джерела, умови та рушійні сили і закономірності розвитку особистості. Фактори, що обумовлюють протікання і результати розвитку. Спадковість і розвиток. Вплив середовища на розвиток особистості. Навчання, виховання і психічний розвиток особистості. Діагностика розвитку. Наукові засади вікової періодизації розвитку дитини. Основні напрями та соціальна ситуація психічного розвитку, основні психічні новоутворення та особливості формування особистості в різні вікові періоди.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: індивід, особистість, індивідуальність, фактори, спадковість, середовище, розвиток, формування, діяльність, спілкування, активність особистості, суб'єкт і об'єкт виховання, самовиховання, акселерація, вікова періодизація, психічні новоутворення.

3. Поняття про дидактику. теоретико-методологічні основи процесу навчання.

Дидактика – теорія освіти і навчання. Виникнення і розвиток дидактики. Вклад вітчизняних та зарубіжних педагогів у розвиток теорії освіти і навчання. Основні категорії дидактики. Взаємозв'язок дидактики і окремих методик. Основні дидактичні категорії: мета навчання і учіння, закономірності і принципи навчання, методи і засоби навчання, зміст навчання, організаційні форми навчання і контроль знань, умінь і навичок. Сутність процесу навчання та його особливості. Гносеологічні основи процесу навчання. Рушійні сили

навчального процесу. Цілі навчання спільної діяльності вчителя і учнів: освітня, виховна, розвивальна. Характеристика цілей навчання. Основні компоненти процесу навчання: цільовий, стимулюючо-мотиваційний, змістовий, операційно-діяльнісний, емоційно-вольовий, контрольно-регулюючий, оціночно-результативний.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: дидактика, освіта, навчання, викладання, учіння, методи і засоби навчання, форми навчання, компоненти навчання.

4. Закони, закономірності, принципи та правила навчання.

Сутність поняття «закон» та «закономірність», взаємозв'язок між ними. Основні закономірності навчання: обумовленість навчання суспільними потребами. залежність процесу навчання від умов, в яких він відбувається; взаємозв'язок та взаємозалежність процесів навчання, освіти, виховання та розвитку і взаємозалежність процесу навчання та реальних навчальних можливостей учнів; єдність викладання та учіння в процесі навчання; взаємозалежність завдань, змісту, методів і форм навчання в цілісному процесі навчання. Принципи навчання та їх характеристика: гуманізація, індивідуалізація та диференціація навчання, науковість, доступність, наочність, зв'язок теорії з продуктивною працею, з життям; систематичність, системність, свідомість та активність учнів у навчанні, міцність засвоєння знань; індивідуальний підхід до учнів за умов колективної навчальної праці з класом; виховне навчання, позитивний емоційний фон навчання; навчання на високому рівні труднощі, принцип проблемності як провідний принцип розвивального навчання тощо.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: закон, закономірність, принцип, правило навчання.

5. Зміст освіти в вищій школі.

Освіта та її роль у розвитку і формуванні особистості. Зміст освіти як дидактична категорія. Концепції освіти. Наукові основи визначення змісту освіти в сучасній школі. Види освіти. Вдосконалення змісту освіти відповідно до вимог Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту». Стандарти освіти, проблема їх розробки. Навчальний план у вищій школі, його будова, характеристика інваріантної та варіативної частини. Навчальні програми. Особливості навчальних планів та навчальних програм різних ЗВО та ВНЗ. Характеристика підручників та навчальних посібників сучасної вищої школи.

Проблеми змісту освіти в зарубіжній педагогіці та практиці.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: освіта, зміст освіти, знання, уміння, навички, навчальний план, навчальна програма, підручник, навчальний посібник, загальна освіта, політехнічна освіта, професійна освіта.

6. Розвиток теорії методів та засобів навчання в педагогічній науці та практиці.

Метод навчання як дидактична категорія. Структура методу навчання, характеристика елементів цієї структури: цілі діяльності, способи діяльності

вчителя і способи діяльності студентів (курсантів), психологічні закономірності засвоєння навчального матеріалу, ступінь досягнення цілі діяльності. Призначення та функції методів навчання: спонукальна, навчальна, розвивальна, виховна, організаційна. Прийоми навчання. Різні підходи, до класифікації методів навчання у педагогічній науці. Класифікація Ю. Бабанського, І. Підласого, В. Онищука, Н. Мойсеюк.

Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів): словесні, наочні та практичні (за джерелом знань); репродуктивні, проблемно-пошукові, дослідницькі (за рівнем самостійності мислення); індуктивні та дедуктивні, аналітичні та синтетичні (за логікою передачі та сприйняття інформації); самостійна робота, робота з книгою, робота під керівництвом викладача (за ступенем керівництва навчальною-роботою).

Методи стимулювання та мотивації навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів): пізнавальні ігри, диспути, дискусії, створення ситуації успіху (стимулювання інтересу до навчання); пред'явлення вимог, роз'яснення значимості учіння, заохочення, покарання (стимулювання обов'язку та відповідальності у навчанні).

Методи контролю та самоконтролю навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів): індивідуальне, фронтальне опитування (методи усного контролю навчання); контрольна робота, твір, переказ, диктант (методи письмового контролю); методи лабораторного контролю, метод програмованого контролю, метод тестового контролю, самоконтроль.

Бінарні та ситуаційні методи навчання. Проблема вибору методів навчання та їх комплексного застосування.

Засоби навчання, їх класифікація та характеристика. Функції засобів навчання. Оптимальний вибір методів та засобів навчання.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: методи навчання, прийоми навчання, функції методів навчання, засоби навчання, оптимальність вибору методів навчання.

7. Організаційні форми навчання та їх розвиток у дидактиці

Форма організації навчання як дидактична категорія. Історія розвитку організаційних форм навчання: індивідуальна та індивідуально-групова, класно-урочна, белл-ланкастерська, мангеймська, Дальтон-план, план Трампа. Класно-урочна форма організації навчання, її основні ознаки.

Навчальне заняття як основна форма організації навчання. Типологія та структура навчальних занять. Нестандартні та нетрадиційні навчальні заняття. Підготовка викладача до навчального заняття. Тематичне та поурочне планування.

Фронтальні, групові та індивідуальні форми організації навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів) на навчальному занятті.

Основні вимоги до навчального заняття: загально-педагогічні, дидактичні, психологічні, санітарно-гігієнічні. Аналіз навчального заняття. Шляхи підвищення ефективності навчального заняття в сучасній школі.

Інші форми організації навчання: домашня навчальна робота, семінари,

практикуми, факультативи, екскурсії, предметні гуртки, консультації.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: форма організації навчання, урок, домашня навчальна робота, семінар, практикум, факультатив, екскурсія, предметний гурток, консультація, вимоги до форм навчання, типологія уроків, структура уроку, аналіз уроку.

8. Контроль і оцінка результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів)

Сутність контролю, його мета та завдання в навчальному процесі. Функції контролю: освітня, розвиваюча, коригуюча, мотиваційна, виховна, управлінська, діагностична. Види контролю: попередній, поточний, тематичний, періодичний, підсумковий, заключний. Методи та форми контролю, їх характеристика. Оцінювання та облік результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів). Критерії оцінки: глибина, широта, повнота, міцність, системність, точність, осмисленість. Характеристика бальної системи оцінки знань студентів (курсантів). Рейтингова оцінка знань та особливості її застосування в сучасній школі. Нові підходи до контролю і оцінювання знань студентів (курсантів) в процесі реформування вищої школи в Україні.

Педагогічні вимоги до перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок студентів (курсантів). Шляхи подолання формалізму в оцінці результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів (курсантів). Контроль та оцінка знань студентів (курсантів) у школах зарубіжжя.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: контроль, оцінка та облік знань, функції контролю, види контролю, методи контролю, форми контролю, критерії оцінки.

9. Науково-теоретичні основи процесу виховання у вищій школі

Педагогічна наука про виховання як цілеспрямований процес становлення особистості. Сутність процесу виховання, його особливості і рушійні сили.

Сучасні підходи до здійснення виховного процесу: особистісно-творчий; людинознавчий; діяльнісний; ціннісно-орієнтаційного ставлення до себе, до людей і навколишнього світу; етнокультурний; комплексний.

Процес виховання як система. Структура та логіка виховного процесу. Конкретизація мети виховання. Вихованість як інтегральна властивість особистості, результат процесу виховання. Діагностика, критерії, ступені вихованості.

Процес самовдосконалення особистості. Самовиховання, перевиховання.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: процес виховання, педагогічна взаємодія, рушійні сили виховного процесу, підходи до виховання, структура процесу виховання, самовиховання, перевиховання.

10. Закономірності і принципи виховання.

Поняття про закономірності і принципи виховання. Закономірності

виховання: обумовленість виховання суспільними умовами і потребами, взаємозв'язок процесів виховання і навчання, освіти і розвитку; визначальна роль діяльності і спілкування у вихованні особистості; залежність виховання від вікових індивідуальних особливостей вихованців; взаємозв'язок групи і особистості у виховному процесі; взаємозв'язок завдань, змісту, методів і форм виховання у цілісному педагогічному процесі; залежність результативності виховного впливу від характеру стосунків вихователів і вихованців.

Принципи виховання як відображення закономірностей виховного процесу. Характеристика об'єктивно існуючих принципів виховання: єдність національного і загальнолюдського, природовідповідність, зв'язок виховання з життям, культуровідповідність, активність, самодіяльність і творча ініціатива вихованців, демократизація, гуманізація, безперервність і наступність, єдність навчання і виховання, диференціація та індивідуалізація, врахування вікових особливостей вихованців, гармонізація родинного та суспільного виховання та ін.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: закономірності виховання, принципи виховання.

11. Науково-теоретичні засади змісту процесу виховання.

Поняття про мету виховання. Загальні та індивідуальні цілі виховання. Соціальна зумовленість мети виховання і її об'єктивний характер. Фактори, що визначають вибір мети виховання: політика та ідеологія, потреби розвитку суспільства, темпи наукового, технічного і соціального прогресу, економічні можливості суспільства; народні традиції; рівень розвитку педагогічної теорії і практики; можливості студентів (курсантів), науково-педагогічних працівників, навчальних закладів.

Видатні вітчизняні педагоги минулого і сучасності про мету виховання. Виховний ідеал, його взаємозв'язок з метою виховання. Видатні вітчизняні педагоги про ідеал національного виховання (К. Д. Ушинський, С. Русова, Г. Ващенко та інші). Мета і ідеали виховання в сучасній школі, їх співвідношення і конкретизація (О. Вишневський).

Сутність змісту виховання. Вимоги до відбору змісту виховання. Основні напрями змісту виховання. Завдання і зміст розумового (інтелектуального) виховання. Мовна культура в системі розумового виховання.

Поняття про світогляд. Сутність наукового світогляду, його основні риси, етапи і шляхи формування.

Поняття про мораль. Суть, завдання і зміст морального виховання з огляду на систему моральних цінностей: загальнолюдських (вічних), національних, громадянських, сімейних, цінностей особистого життя. Формування національної свідомості і громадянських якостей, політичної культури, духовності особистості; формування екологічної культури школярів; виховання негативного ставлення до алкоголю, нікотину, наркотиків; статевий розвиток дітей та молоді; правове виховання школярів. Шляхи і засоби морального виховання в навчальній і позакласній роботі.

Завдання і зміст трудового виховання. Виховання почуття господаря

рідної землі, працьовитості, ініціативності, підприємливості, економічної свідомості, якостей дбайливого господаря (господині). Види трудової діяльності школярів і вимоги до її організації. Профорієнтаційна робота і вибір професії: завдання, зміст, етапи.

Художньо-естетичне виховання, його завдання і джерела. Поняття про прекрасне і спотворене у природі, суспільстві, людині; шляхи і засоби естетичного виховання в сучасній школі. Місце національної культури в естетичному вихованні учнів.

Фізичне виховання в сучасній вищій школі. Оздоровчі, освітні і виховні завдання фізичного виховання. Зміст, засоби та організаційні форми фізичного виховання курсантів (студентів), здорового способу їх життя, турботи про власне здоров'я.

Шляхи і засоби реалізації змісту виховання.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: мета виховання, виховний ідеал, завдання виховання, зміст виховання, напрями змісту виховання: розумове, моральне, трудове, естетичне, фізичне; світогляд, науковий світогляд; національна самосвідомість; громадянськість; духовність; художньо-естетична культура, екологічна культура, політична культура.

12. Проблема методів виховання в педагогічній науці та практиці

Поняття про методи, прийоми і засоби виховання. Діалектична єдність мети, принципів, змісту методів і засобів виховання. Розвиток теорії методів виховання. Народна педагогіка про методи виховання. Проблема класифікації методів виховання (різні підходи).

Методи формування свідомості особистості. Характеристика основних методів формування свідомості особистості: розповідь, роз'яснення, пояснення, лекція, етична бесіда, умовляння, навіювання, дискусія, переконання, приклад. Педагогічні умови ефективного використання цієї групи методів.

Методи організації діяльності, спілкування і формування досвіду громадської поведінки: привчання, вправи, тренування, педагогічна вимога (пряма і опосередкована), громадська думка, прогнозування, доручення, створення виховних ситуацій. Вимоги до організації діяльності учнів.

Методи стимулювання поведінки і діяльності школярів: постановка перспективи, змагання, гра, романтика, заохочення, покарання, спонукування. Психолого-педагогічні вимоги використання методів, стимулювання позитивної поведінки і діяльності у виховані учнів.

Характеристика методів контролю і самоконтролю (самовиховання): самоаналіз вчинків, самооцінка, самодисципліна, самоспостереження, самопереконання, самосхвалення, самозасудження тощо.

Умови оптимального вибору, ефективного застосування методів виховання у сучасній школі.

Основні компетентності. Абітурієнт (абітурієнтка) повинен (повинна) знати основні поняття: метод виховання, прийом виховання, засіб виховання, класифікація методів виховання.

III. Оцінювання відповіді вступника

Структура оцінки.

Знання кандидатів на навчання в ад'юнктурі оцінюються в обсязі навчальних програм вищого військового навчального закладу.

Результат складання екзамену визначається за 100-бальною шкалою.

Порядок оцінювання.

Загальний бал за комплексний вступний екзамен є сумою балів за письмові відповіді на питання білету (50 балів) та виконання тестових завдань (50 балів). Максимальна кількість балів – 100 балів. За узагальненими результатами відповідей в ході письмових відповідей на питання білету, кандидатам виставляється відповідний бал, а саме:

– 39-50 балів – якщо кандидат твердо знає вимоги нормативно-правових актів у сфері вищої професійної освіти, а також сфері прикордонної безпеки зокрема, глибоко розкриває та обґрунтовує їх зміст, підтверджує прикладами з досвіду оперативно-службової діяльності органів та підрозділів охорони державного кордону, грамотно та логічно викладає матеріал; переконливо аргументує відповіді, виявляє особливі творчі здібності

– 26-38 бали – якщо кандидат твердо знає вимоги нормативно-правових актів у сфері вищої професійної освіти, а також сфері прикордонної безпеки зокрема, вміє правильно розкрити та обґрунтувати їх зміст, матеріал викладає грамотно та логічно, але не досить чітко, в обґрунтуваннях недостатньо використовує приклади з досвіду оперативно-службової діяльності органів та підрозділів охорони державного кордону;

– 13-25 балів – якщо кандидат знає основні положення нормативно-правових актів у сфері вищої професійної освіти, а також сфері прикордонної безпеки зокрема, розкриває їх зміст, але має певні труднощі в їх обґрунтуванні, знає порядок і зміст роботи начальника підрозділу охорони державного кордону з організації оперативно-службової діяльності, разом з тим не досить глибоко їх розкриває;

– 0-12 балів – якщо кандидат слабо знає правові засади вищої професійної освіти, володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу, неспроможний їх обґрунтувати, матеріал викладає невпевнено, допускає грубі помилки.

При отриманні балів від 0 до 12 кандидат до вступу до другої частини не допускається. Максимальна оцінка за виконання тестових завдань складає 50 балів. Виконані тестові завдання перевіряються складом комісії, визначається кількість вірних відповідей та встановлюється кількість одержаних кожним вступником балів – кожна правильна відповідь 1,4 бали (всього 35 тестових завдань. Максимальна кількість балів за результатами тестових завдань – 50 балів). За результатами комплексного вступного екзамену членами комісії здійснюється узагальнення суми балів за дві частини (письмові відповіді на питання білету та виконання тестових завдань). Максимальним прохідним балом для кандидата є 100 балів за виконання завдань двох частин

комплексного вступного екзамену. Таблиця переведення балів, отриманих за виконання тестових завдань, в 50-бальну шкалу оцінювання навчальних досягнень

Тестовий бал	50-бальна шкала	Тестовий бал	50-бальна шкала
1	1,4	19	26,6
2	2,8	20	28
3	4,2	21	29,4
4	5,6	22	30,8
5	7	23	32,2
6	8,4	24	33,6
7	9,8	25	35
8	11,2	26	36,4
9	12,6	27	37,8
10	14	28	39,2
11	15,4	29	40,6
12	16,8	30	42
13	18,2	31	43,4
14	19,6	32	44,8
15	21	33	46,2
16	22,4	34	48,6
17	23,8	35	50
18	25,2		

IV. Список рекомендованої літератури

1. Барановська Л. В. Педагогіка та психологія вищої школи : навч. посібник. К. : НАУ, 2015. 240 с.
2. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посібник. К.: «Академвидав», 2006. 352 с.
3. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: навч. посібник для студентів ВНЗ. К. : Кондор, 2011. 628 с.
4. Педагогіка: навч. посібник / В. М. Галузяк, М. І. Сметанський, В. І. Шахов. 5-те вид., випр. і доп. Вінниця: видавництво ТОВ фірма «Планер», 2012. 400 с.
5. Лузан П. Г. Основи науково-педагогічних досліджень : підручник / Лузан П. Г., Виговська С. В., Сопівник І. В. К. : НАКККіМ, 2014. 360 с.

Голова предметної комісії
полковник

Валентина МІРОШНІЧЕНКО